

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010197
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2518010197.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti obžalovanému P. M. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 05.11.2018, č. k. 16T/59/2018 - 316 na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.03.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného P. M., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Piešťany zo dňa 5.9.2018, č. k. 16T/59/2018 - 316 uznal obžalovaného P. M. za vinného v bode 1 z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona a v bodoch 2 a 3 z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1. od presne nezisteného času až do 03:20 hodiny dňa 19.09.2017 v Piešťanoch neoprávnene vo svojom osobnom motorovom vozidle zn. KIA SORENTO, ŠPZ: PN824DA prechovával pre svoju osobnú potrebu inzulínovú injekčnú striekačku s ihlou obsahujúcu svetlohnedú kvapalinu s objemom 0,4 ml obsahujúcu metamfetamín, čo zodpovedá jednej jednotlivej dávke drogy a tepelne uzatvorené celofánové vrecko obsahujúce sušené konope s hmotnosťou 1.977 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinoidu (THC) 6,4% hmotnostných, obsahujúce 127 mg THC, čo zodpovedá minimálne štyrom bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok,

2. dňa 29.01.2018 v čase asi o 16:15 hodine v Trnave na ulici Zavorskej číslo 10/D vošiel do predajne STAVMAT, kde z vystaveného tovaru na regáli odcudzil samonivelačný líniový laser zn. Bosch v hodnote 119,99 Eur a akumulátorový víťací skrutkovač zn. Makita v hodnote 199,- Eur, pričom uvedený tovar vložil do svojej tašky a z predajne odišiel bez jeho zaplattenia, čím spôsobil spoločnosti STAVMAT STAVEBNINÝ s.r.o., Pezinská 56, Malacky, IČO: 34 116 125, škodu vo výške 318,99 Eur,

3. dňa 04.02.2018 v čase 13:24 hodine v Trnave na ulici Novej číslo 6B vošiel do predajne PLANEO Elektro, kde z vystaveného tovaru na regáli odcudzil robotický vysávač zn. Irobot Brava 390T, bielo-čiernej farby, ktorý si vložil do svojej tašky a z predajne odišiel bez zaplattenia tovaru, čím spoločnosti FAST PLUS s.r.o., na Pántoch 18, Bratislava, IČO: 35 712 783, spôsobil škodu vo výške 349,- Eur,

a konania pod bodmi 2/ a 3/ sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/78/2017 zo 17.08.2017, právoplatným 31.08.2017, bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona,.

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písmeno l), § 37 písmeno h), písmeno m), § 38 odsek 4, § 41 odsek 1, § 43 Trestného zákona, ďalší úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému uhradiť spôsobenú škodu spoločnosti FAST PLUS s. r. o., na Pántoch 18, Bratislava, IČO: 35 712 783, vo výške 329,- Eur a spoločnosti STAVMAT STAVEBNINY, s. r. o., Pezinská 56, Malacky, IČO: 34 116 125, vo výške 318,99 eur. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku spoločnosť STAVMAT STAVEBNINY, s. r. o. so zvýškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

K výroku o vine obžalovaného okresný súd uviedol :

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom 5. novembra 2018 urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobe. V dôsledku tohto vyhlásenia prvostupňový súd v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, teda dopytoval obžalovaného, pričom tento na všetky položené otázky odpovedal súhlasne „Áno“. Následne bolo zisťované stanovisko prokurátora k vyhláseniu obžalovaného, pričom prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať.

Na podklade vyššie uvedeného prvostupňový súd podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásil uznesenie, ktorým prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobe, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal súd žiadne pochybnosti o jeho vine. Zároveň súd rozhodol podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Je zrejme, že konanie obžalovaného opísané v bode 1 skutkovej vety výroku o vine rozsudku napĺňa všetky zákonné znaky prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný neoprávnene prechovával psychotropnú látku - metamfetamín (pervitín) v množstve zodpovedajúcom obvykle jednorazovej dávke drogy a tiež omamnú látku - rastliny rodu Cannabis (konopa) v množstve zodpovedajúcom najmenej štvornásobku obvykle jednorazovej dávky, teda tieto látky prechovával pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu, a že konanie obžalovaného opísané v bodoch 2 a 3 skutkovej vety výroku o vine rozsudku naplnilo všetky zákonné znaky pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný si postupne dvoma čiastkovými útokmi prisvojil cudzie veci tým, že sa ich zmocnil, spôsobil tým aspoň malú škodu, t. j. škodu presahujúcu hranicu 266 Eur a oba skutky (čiastkové útoky) spáchal, hoci bol za krádež v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Obžalovaný konal vo všetkých prípadoch ako trestne zodpovedný páchatel', pričom konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujmy chránené Trestným zákonom. Ako motív jeho konania prvostupňový súd v prípade krádeže ustálil zisťnosť a v prípade drogovej trestnej činnosti jeho škodlivé zneužívanie týchto látok (abúzus).

Vyvedeniu trestnej zodpovednosti obžalovaného nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, ktorý súd obligatórne skúma pri prečinoch. Zo spôsobu vykonania oboch činov, ich následkov, okolností, za ktorých boli spáchané, miere zavinenia a pohnútky obžalovaného, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejme, že stupeň závažnosti u oboch činov bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako vyššie spomínané prečiny.

K výroku o treste a ochrannom opatrení okresný súd uviedol :

Obžalovaný pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že je rozvedený, má dospelú dcéru a syna vo veku 3 rokov. Keď bol na slobode, žil s družkou vo Q. H., s ktorou sa spoločne starali o jeho syna a ďalšie dieťa vo veku 6 rokov. Obaja boli v roku 2017 zamestnaní v tej istej firme. Ďalej uviedol, že bol v minulosti 13 alebo 14 krát odsúdený za majetkovú trestnú činnosť, celkovo doposiaľ strávil vo výkone trestu odňatia slobody asi 7 rokov. Naposledy mal pevný výstup 12.9.2016. Aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, potom by mal nastúpiť výkon trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý dostal za krádež. Aktuálne sa proti nemu vedú ďalšie trestné konania na Okresnom súde Topoľčany a na Okresnom súde Trnava vo veci 34T/80/2017, kde bolo 11.10.2018 rozhodnuté rozsudkom, proti ktorému podal odvolanie. Čo sa týka závislosti, alkohol nepije, v minulosti užíval pervitín. Nikdy sa neliečil zo žiadnej závislosti, ani nemal súdom nariadenú žiadnu liečbu. K motívu uviedol, že mal neovládateľné nutkanie kradnúť, myslí si o sebe, že je kleptomán, lebo nemusel kradnúť pre peniaze, keďže po smrti otca X.X.XXXX zdedil majetok.

Záverom uviedol, že svoje konanie ľutuje, mrzí ho to a chce požiadať súd o zhovievavosť pri výmere trestu, resp. chce čo najnižší trest, nakoľko jeho rodina ho potrebuje, deťom veľmi chýba a nechce, aby jeho rodina trpela.

Z odpisu registra trestov GP SR vyplynulo, že obžalovaný má aktuálne evidovaných šestnásť odsúdení. Prvých dvanásť odsúdení, z ktorých je možné prihladať na 10 odsúdení, pretože prvé dve odsúdenia sú takého charakteru, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, všetky ostatné odsúdenia sa týkali majetkovej trestnej činnosti - krádeží, okrem odsúdenia vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/97/2009, kde bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody za prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona.

Pri určovaní druhu a výmery trestu prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 34 odsek 4 Trestného zákona prihladol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

V súdenom prípade sa tak trestná sadzba trestu odňatia slobody pohybovala v rozpätí od 6 mesiacov do 5 rokov.

Pri ukladaní trestu obžalovanému taktiež prvostupňový súd obligatórne prihladol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a síce, že sa v konaní pred súdom k spáchaniu trestných činov priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l) Trestného zákona). Pri posudzovaní zbierajúcej sa trestnej činnosti je potrebné, aby sa táto poľahčujúca okolnosť vzťahovala na všetky zbierajúce sa trestné činy. To platí aj pre poľahčujúcu okolnosť, že aktívne napomáhal príslušným orgánom (§ 36 písmeno n) Trestného zákona). Nakoľko ale obžalovaný v prípravnom konaní skutok pod bodom 1 obžaloby nepriznával resp. tento popieral, nebolo mu možné poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona priznať. Na tom nič nemení skutočnosť, že vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní realizoval vo vzťahu ku všetkým skutkom kladeným mu v obžalobe za vinu.

Obžalovanému naopak priťažovalo, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h) Trestného zákona), a že už bol v minulosti odsúdený (§ 37 písmeno m) Trestného zákona).

V konečnom súčte tak u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi (2:1), preto v súlade s ustanovením § 38 odsek 4 Trestného zákona došlo k modifikácii trestnej sadzby zvýšením dolnej hranice o jednu tretinu. Súd tak za tento skutok ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rozpätí od 2 rokov do 5 rokov (tzv. modifikovaná trestná sadzba).

Pri určovaní druhu trestu dospel súd k záveru, že je nutné obžalovanému opätovne uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, lebo z odpisu registra trestov je zrejmé, že sa majetkovej trestnej činnosti dopúšťa permanentne napriek tomu, že bol za ňu opakovane odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Z toho je evidentne zrejmé, že samotný výkon trestu odňatia slobody už nemá na obžalovaného žiaden prevýchovný vplyv. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že krátko po svojom ostatnom prepustení z výkonu trestu spáchal nielen aktuálne súdené skutky, ale aj ďalšie trestné činy, za ktoré bol medzčasom právoplatne odsúdený. U takéhoto páchatela je potrebné dôsledne uplatniť represívnu funkciu trestu, lebo iba nepodmienečný trest mu zabráni na určitý čas páchať majetkovú trestnú činnosť a zároveň po dobu výkonu trestu ochráni majetky fyzických a právnických osôb.

Čo sa týka konkrétnej výmery trestu, súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, lebo u obžalovaného ide o špeciálneho recidivistu s nepriaznivou prognózou jeho nápravy, ktorý pri krádežiach koná zisťne s cieľom zadovážiť si prostriedky na živobytie eventuálne aj na metamfetamín - pervitín, keďže je u neho prítomný abúzus (škodlivé užívanie) tejto látky.

Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná kleptománia obžalovaného. Znalkyňa v posudku jasne uviedla, že kleptomán kradne spravidla bezcenné veci, ktoré si následne ponechá. Na rozdiel od toho obžalovaný kradol spotrebnú elektroniku za účelom jej ďalšieho predaja, evidentne teda so zisťným motívom. Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že nebol nútený kradnúť, lebo je majetný, toto tvrdenie prvostupňový súd vyhodnotil rovnako ako tvrdenie, že je kleptomán, teda ako účelové produkované s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Obžalovaný klamal aj v tom, že bol zamestnaný, lebo v Sociálnej poisťovni nebol v roku 2017 vedený ako zamestnanec.

Na druhej strane bolo potrebné pri výmere trestu zohľadniť predchádzajúce odsúdenia, keďže sa obžalovanému ukladá ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorého výkon nastúpi po postupnom výkone predchádzajúcich trestov, pričom už dnes (bez zarátania tohto trestu) má tzv. pevný výstup 7.6.2020. Práve táto skutočnosť, spolu s postojom obžalovaného k žalovanej trestnej činnosti boli dôvodom pre ukladanie trestu na dolnej hranici tzv. modifikovanej trestnej sadzby.

Pre úplnosť prvostupňový súd uviedol, že tresty pôvodne uložené trestným rozkazom v tejto trestnej veci (ktorými nebol súd viazaný v zmysle ustanovenia § 355 odsek 3 Trestného poriadku), neboli

uložené správne, nakoľko nezohľadňovali fakt, že vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/215/2017, v ktorej bol obžalovaný nakoniec právoplatne odsúdený, mu bol trestný rozkaz doručený už 9.9.2017, čím nastali účinky vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku, ktorá skutočnosť je významná pre posudzovanie súbehu a recidívy. V dôsledku toho medzi aktuálne súdenými skutkami spáchanými 19.9.2017, 29.1.2018 a 4.2.2018 nebol vyhlásený žiaden odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin obžalovaného, preto tieto skutky tvoria zbiehajúcu sa trestnú činnosť, za ktorú sa ukladá jeden úhrnný trest.

Uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody je ďalším trestom v zmysle ustanovenia § 43 Trestného zákona, nakoľko je obžalovanému ukladaný za trestné činy, ktoré spáchal predtým, než bol nepodmienečný trest odňatia slobody uložený skorším rozsudkom vykonaný - obžalovaný má nateraz tzv. pevný výstup 7.6.2020.

Obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutkov bol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, preto ho prvostupňový súd na výkon tohto trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Takto uložený trest považoval prvostupňový súd vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti spáchania skutkov za primeraný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktorý trest bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

K výroku o náhrade škody okresný súd uviedol :

V rámci tzv. adhézneho konania súd taktiež rozhodoval o jednotlivých nárokoch poškodených na náhradu škody, ktoré nároky boli z ich strany riadne a včas uplatnené, konkrétne spoločnosť STAVMAT STAVEBNINY s.r.o. si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 322,20 € a spoločnosť FAST PLUS s.r.o. vo výške 329 €.

V enunciiate rozsudku potom súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej spoločnosti FAST PLUS s.r.o. škodu v celom uplatnenom rozsahu, lebo v konaní pred súdom bola táto preukázaná čo do dôvodu a výšky. Pokiaľ išlo o nárok poškodenej spoločnosti STAVMAT STAVEBNINY s.r.o., tak na podklade odborného vyjadrenia jej súd nárok priznal v nižšej sume - 318,99 €, z ktorého dôvodu potom túto poškodenú spoločnosť odkázal zo zvyškom nároku na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste (č. I. 328), ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne na č. I. 332 - 334.

V písomne odôvodnenom odvolaní prostredníctvom svojej obhajkyne obžalovaný uviedol, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov ako sú uvedené v obžalobe, ktoré vyhlásenie súd uznesením prijal, odvolanie obžalovaného smeruje čo do výroku o treste. Obžalovaný považuje trest uložený mu súdom prvého stupňa vo výmere 2 roky nepodmienečne za prísny, ktorý bude mať nepriaznivý vplyv na rodinu obžalovaného a jeho maloletého syna.

Súd prvého stupňa pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností dospel k záveru, že obžalovanému nebolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, že aktívne napomáhal príslušným orgánom, nakoľko obžalovaný v prípravnom konaní skutok pod bodom 1 obžaloby nepriznával resp. tento popieral. S týmto záverom sa obžalovaný nestotožňuje. Poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písmeno n) Trestného zákona spočíva v tom, že páchatel' napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti (nie v priznaní sa ku skutku v prípravnom konaní). Z obsahu vyšetrovacieho spisu v súvislosti so skutkom uvedeným pod bodom 1 obžaloby vyplýva, že P. M. po svojom zadržaní spolupracoval s políciou, taktiež spolupracoval pri svojej osobnej prehliadke aj pri prehliadke interiéru a batožinového priestoru jeho motorového vozidla zn. Kia Sorento EČV: PN824DA, teda možno uzavrieť že napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti. Podľa jeho názoru preto aj v prípade skutku pod bodom 1 obžaloby možno priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona a teda táto poľahčujúca okolnosť by bola daná pri oboch zbiehajúcich sa trestných činoch.

Pri prihliadnutí na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona a na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, ktorú súd obžalovanému priznal, sú poľahčujúce okolnosti a priťažujúce okolnosti (pri dvoch priťažujúcich okolnostiach - § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona) u obžalovaného v rovnakom pomere a v takomto prípade dolná hranica trestnej sadzby pri ukladaní úhrnného trestu obžalovanému je 6 mesiacov.

Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu ukladal obžalovanému trest pri dolnej hranici trestnej sadzby (hoci modifikovanej), vychádzajúc zo zásady proporcionality potom postačujúcim na dosiahnutie účelu trestu a zodpovedajúcim potrebám generálnej aj individuálnej prevencie je trest na dolnej hranici aj „základnej“ trestnej sadzby - teda vo výmere 6 mesiacov.

V prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného zákona možno použiť per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a uložiť trest znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, keďže v prípade uznania viny páchatel' (ako procesne obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. V tejto súvislosti poukazuje na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, uverejnené pod č. 44 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017, v ktorom Najvyšší súd SR konštatoval o. i. aj to, že keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia; ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu. Práve vzhľadom k tomu, že obžalovaný P. M. napriek predchádzajúcej procesnej obrane vo vzťahu k skutku pod bodom 1 obžaloby a na skutočnosti uvedené v odôvodnení odporu, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobe, čím umožnil súdu zjednodušený procesný postup bez nutnosti dokazovania vo vzťahu k vine a teda sa vzdal práva na kompletné súdne konanie a dokazovanie pred súdom, za daných okolností by bolo spravodlivé, aby súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému zohľadnil túto skutočnosť zmiernením trestu a jeho uložením pod dolnú hranicu súdom určenej modifikovanej trestnej sadzby.

Pri určení výmery trestu je potrebné s poukazom na ustanovenie § 34 odsek 3 Trestného zákona zohľadniť aj vplyv trestu ukladaného obžalovanému na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Obžalovaný má so svojou družkou maloletého 3-ročného syna, s ktorými žije v spoločnej domácnosti, o syna sa stará a podieľa sa na starostlivosti aj o staršieho maloletého syna svojej družky. Podľa § 34 odsek 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Je nepochybné, že dlhodobá neprítomnosť obžalovaného ako otca v tak útlom veku jeho syna bude mať na dieťa a jeho vývoj negatívny dopad, keďže pravidelný kontakt s otcom nemôžu dieťaťu nahradiť návštevy v ÚVTOS.

Pokiaľ ide o závery súdu prvého stupňa, že obžalovaný mal konať pri krádežiach zištne, s cieľom zadovážiť si prostriedky eventuálne aj na metamfetamín - pervitín, keďže je u neho prítomný abúzus, obhajoba konštatuje, že zo záverov znaleckého posudku č. 6/2018 MUDr. Lucie Žlnayovej vyplýva, že u obvineného P. M. nebola zistená závislosť od nelegálnych návykových látok. U abúzu ide o škodlivé užívanie určitých látok bez príznakov a sprievodných javov závislosti a takýto užívateľ teda nemá potrebu, inak spôsobenú fyzickou či psychickou závislosťou, aby si obstaral látku resp. peniaze na ňu akýmkoľvek spôsobom eventuálne aj protiprávnym.

S poukazom na vyššie uvedené má za to, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 2 roky nepodmienečne je vzhľadom na okolnosti prípadu, jeho následky a ďalšie skutočnosti významné pri ukladaní trestu podľa § 34 Trestného zákona neprímerane prísny a tento bude mať nepriaznivý vplyv aj na rodinu obžalovaného a jeho maloletého syna, pričom je toho názoru, že účel trestu možno u obžalovaného dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania (a to aj s ohľadom na trest, ktorý obžalovaný aktuálne vykonáva a trest, ktorý má následne vykonávať), ktorý bude na jednej strane postačujúci z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie a zároveň bude zohľadňovať aj to, aby tento trest čo najmenej ovplyvnil rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok sp. zn. 16T/59/2018 zo dňa 5. 11. 2018 zrušil čo do výroku o treste a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol o treste obžalovaného a uložil mu kratší trest, ktorý bude primeraný a spravodlivý a bude zohľadňovať vyššie uvedené skutočnosti.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil zástupca krajskej prokuratúry, obžalovaný a obhajca obžalovaného.

Zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného sa pridržiavala písomne uvedených dôvodov odvolania.

Obžalovaný uviedol, že sa pridržiava argumentácie svojej obhajkyne.

Krajský súd po vykonanom verejnom zasadnutí dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a preto ho zamietol.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k trestu dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci spôsob života, jeho povesť ako aj všetky ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu a s odôvodnením prvostupňového súdu sa krajský súd plne stotožňuje.

V odôvodnení rozsudku prvostupňový súd dostatočne vyhodnotil na základe akých skutočností dospel k ustáleniu rozsahu priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností pričom správne v tomto smere aplikoval jednu poľahčujúcu okolnosť a sice, že sa v konaní pred súdom k spáchaniu trestných činov priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a dve priťažujúce okolnosti - že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona) a že už bol v minulosti odsúdený (§ 37 písm. m) Trestného zákona).

Odvolací súd sa plne stotožňuje aj s názorom prvostupňového súdu, že u obžalovaného nebolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný v prípravnom konaní skutok pod bodom 1 obžaloby nepriznával resp. tento popieral, pričom samotné vyhlásenie viny obžalovaným na hlavnom pojednávaní neprináša v zmysle ustálenej judikatúry obžalovanému automaticky benefit v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona. Taktiež si nemožno zamieňať tú skutočnosť, že obžalovaný po svojom zadržaní spolupracoval s políciou, a že spolupracoval pri svojej osobnej prehliadke aj pri prehliadke interiéru a batožinového priestoru jeho motorového vozidla, s tým, že by napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti, tak ako to v odvolaní uvádza obhajoba, nakoľko to vylučuje práve ten fakt, že obžalovaný v prípravnom konaní (v pozícii obvineného) svoju vinu za skutok 1 popieral, čo v žiadnom prípade nemožno považovať za konanie napomáhajúce príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti.

Prvostupňový súd následne správne ustálil, že u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi (2:1), preto v súlade s ustanovením § 38 odsek 4 Trestného zákona došlo k modifikácii trestnej sadzby zvýšením dolnej hranice o jednu tretinu.

Prvostupňový súd sa taktiež dostatočne vysporiadal s tým, prečo neaplikoval mimoriadne zníženie dolnej hranice trestnej sadzby v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 použitím analógie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Aj podľa odvolacieho súdu takéto mimoriadne zníženie dolnej hranice trestnej sadzby v prípade súdom prijatého vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní, je v zmysle citovaného ustanovenia možnosťou a nie povinnosťou súdu a preto na takéto zníženie musí pristúpiť aj to, že by toto zníženie bolo v záujme primeranosti a spravodlivosti trestu s cieľom naplnenia tak generálnej ako i individuálnej prevencie.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, u ktorého ide o špeciálneho recidivistu s nepriaznivou prognózou jeho nápravy, prvostupňový súd veľmi správne vyhodnotil, že u neho viac ako prevýchovnú funkciu spĺňa uložený nepodmienečný trest funkciu represívnu, lebo iba nepodmienečný trest mu zabráni na určitý čas páchať majetkovú trestnú činnosť a zároveň po dobu výkonu trestu ochráni majetky fyzických a právnických osôb. V takomto prípade ani krajský súd nevidí akýkoľvek dôvod na mimoriadne zníženie trestu.

Vo vzťahu k tomu, že uložený trest bude negatívne vplývať na jeho rodinu a jemu blízke osoby, pričom obžalovaný má so svojou družkou maloletého 3-ročného syna, s ktorými žije v spoločnej domácnosti, o syna sa stará a podieľa sa na starostlivosti aj o staršieho maloletého syna svojej družky, odvolací súd uvádza, že na negatívny vplyv vo vzťahu k svojej rodine mal v prvom rade myslieť samotný obžalovaný pri páchaní trestnej činnosti a to nie len z pohľadu jeho absencie v domácnosti v prípade uloženia nepodmienečného trestu, ale najmä, a to v prvom rade, z pohľadu negatívneho príkladu pre svojho syna i celé svoje okolie.

Krajský súd pre úplnosť dodáva, že sa stotožnil aj s argumentáciou prvostupňového súdu vo vzťahu k uloženiu trestu na dolnej hranici tzv. modifikovanej trestnej sadzby, keď zohľadnil na jednej strane

predchádzajúce odsúdenia, keďže sa obžalovanému ukladá ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorého výkon nastúpi po postupnom výkone predchádzajúcich trestov, pričom už dnes (bez zarátania tohto trestu) má tzv. pevný výstup 7.6.2020 a na strane druhej aktuálny postoj obžalovaného k žalovanej trestnej činnosti (teda že skutok na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu priznal a oľutoval).

Nezistiac preto žiadne podmienky pre zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.